

Stanisław Mrozek

LETNI
DZIEŃ

Scenam: XXII

Stanisław Mrożek

Przebieg: 2/93

LETNI DZIEŃ

Osoby:

Dama: DOROTA POMYKALEA

Młd: JAN FRYCZ

Niend: RYSZARD JASIŃSKI

Scenografia:

WOJCIECH BAJOR

Reżyseria:

MAREK PASIECZNY

Inspicjent: BARBARA HIRSZ, Scenarzysta: WŁADYSŁAW KOZAK, Reżyser: WOJCIECH SIWIECKI
Właściciel teatru: JACEK DUTKOWSKI, Reżyseria teatru: PIOTR GIWIŃSKI, IRENEUSZ STANCIARZ, PRZEMYSŁAW SZCZYREK

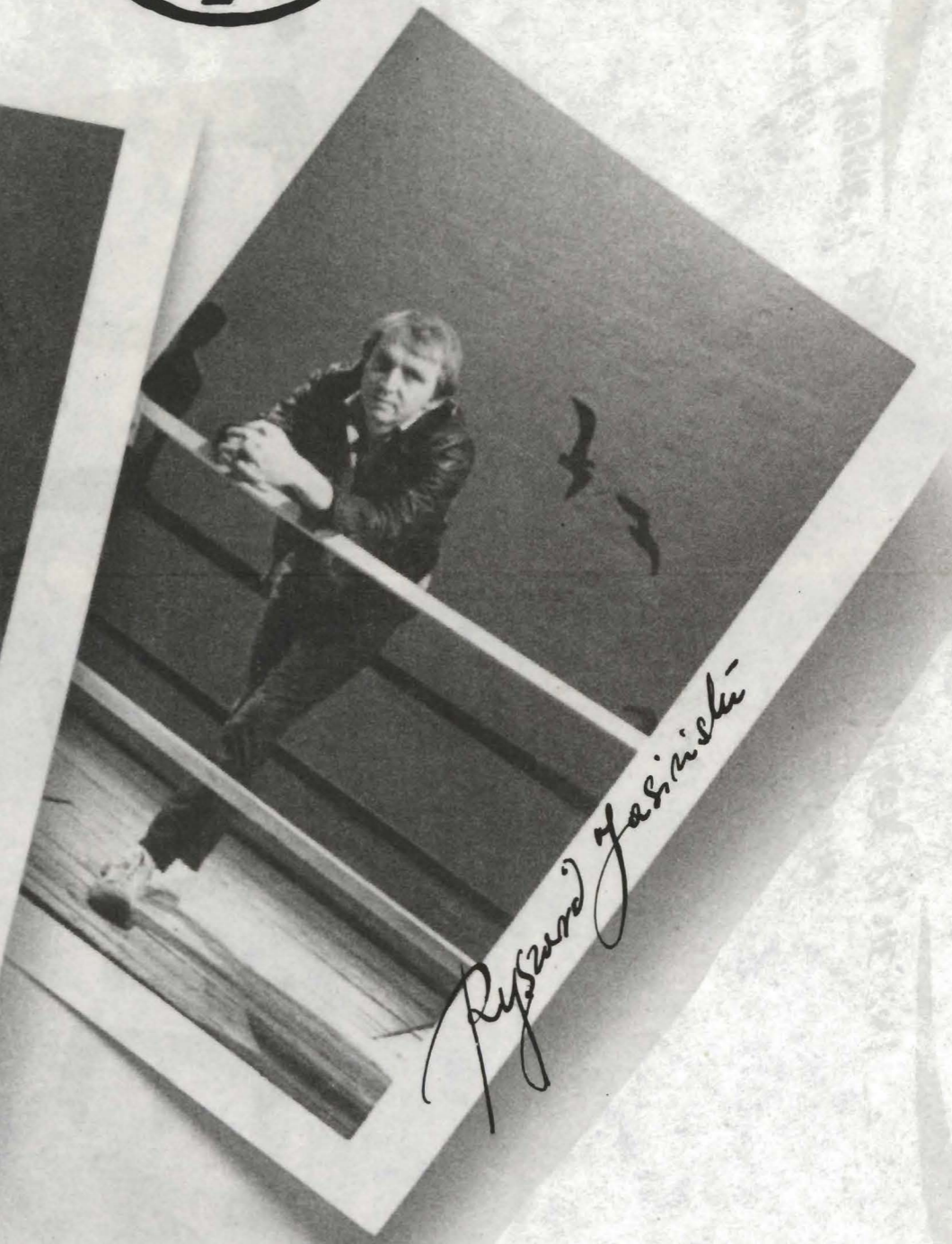
Premiera: listopad 1987

Jan Fryca

Dorota Pomykala

Ryszard Jasicki

LETNI DZIEŃ

Teatr STU założył Krzysztof Jasiński 20 lutego 1966 roku. Przez dwadzieścia lat był to teatr jednego pokolenia, wraz z którym zmieniał się, dorastał i szukał swojej własnej drogi w życiu oraz w sztuce.

Z Teatrem STU związali się — na krócej bądź dłużej — znani dziś aktorzy, kompozytorzy, scenografowie, scenarzyści, poeci i krytycy, m. in. Jan Łukowski (zm. tragicznie w 1970 r.), Wojciech Pszoniak, Olgierd Łukaszewicz, Jerzy Trela, Jerzy Stuhr, Franciszek Mula, Włodzimierz Jasiński, Bolesław Greczyński, Włodzimierz Staniewski, Krzysztof Sz wajgler, Jan Kanty Pawluśkiewicz, Jan Polewka, Jan Sawka, Edward Chudziński, Leszek A. Moczulski, Krzysztof Miklaszewski.

Teatr STU w pierwszych latach swego istnienia był teatrem studenckim. W 1975 roku, zyskując mecenasa w Zjednoczonych Przedsiębiorstwach Rozrywkowych, stał się teatrem profesjonalnym.

STU jest teatrem w drodze. Swoje spektakle prezentował w przeszło dwudziestu krajach Europy, Azji i Ameryki.

Poszukiwania i dokonania artystyczne STU odzwierciedlają następujące spektakle:

- „Pamiętnik wariata” (1966) — adaptacja sceniczna opowiadania M. Gogola.
- „Spadanie” (1970) — teatralny manifest pokolenia 68.
- „Sennik polski” (1971) — wiwilekcja „duszy polskiej”.
- „Exodus” (1974) — widowisko obrzędowe na kanwie poematu L. A. Moczulskiego.
- „Pacjenci” (1976) — widowisko buffo na motywach powieści M. Bułhakowa „Mistrz i Małgorzata”.
- „Szalona lokomotywa” (1977) — musical M. Grechuty i J. K. Pawluśkiewicza na motywach utworu S. I. Witkiewicza.
- „Donkichoteria” (1980) — widowisko kontynuujące formułę myślową i estetyczną „Spadania” oraz „Sennika polskiego”.

W 1986 roku Teatr STU wystawił na swoje 20-lecie „Noc tysięczną drugą” C. K. Norwida. Spektakl ten stanowi świadomą cezurę, zamykającą okres poprzedni i otwierającą działalność Galerii Teatru STU. Pod tą nazwą odbywają się — w stałej siedzibie teatru (Al. Krasińskiego 16/18), w namiocie (Rydla 31) oraz w salonie ekspozycyjnym (Bracka 4) — prezentacje spektakli teatralnych (własnych oraz sprowadzanych z kraju i zagranicy), koncertów muzycznych, nagrań „Live”, malarstwa, rzeźby, grafiki i plakatu. W rezultacie STU przekształcił się w teatr impresaryjny.

Właściwa działalność teatru nawiązująca do tradycji, koncentruje się w Ośrodku Poszukiwań Teatralnych w Ochodzy pod Krakowem, dokąd przeniosło się Studio Aktorskie, które przez wszystkie lata stanowiło o żywotności Teatru STU.

Od 1980 roku w STU działa Studio Nagrań Dźwiękowych ZPR, nagrywające muzykę dla potrzeb fonografii, teatru i filmu.

Teatr STU wśród wielu nagród i wyróżnień posiada „Złotą Odznakę” za pracę społeczną dla m. Krakowa.

Teatr STU jest członkiem zbiorowym Polskiego Klubu Ekologicznego.

ZE ZBIORÓW
Andrzej Hausbome mdte

Dyrektor i Kierownik artystyczny
KRZYSZTOF JASIŃSKI
Kierownik literacki
EDWARD CHUDZIŃSKI
Zastępca dyrektora
STEFAN BUŁKA

Opracowanie graf.: Witold Siemaszkiewicz
Fot.: Ryszard Kornecki